UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 32. Quid addendum sit circa Missam eodem die sæpius ab eodem legendam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

Visual Library

tum à S. Congregatione. An autem liceat præsente funere, dicetur n. 507.

Q. 32. Quid addendum sit circa Missam eodem die sæpius ab eodem legendam. R. §. 1. Olim liberum fuit toties de die Missam legere, quoties quis vellet, hinc de S. *Leone III.* referunt *Gob.* t. 3. n. 183. & *Aversa* q. 11. s. 15. quòd de die quandoque novies legerit, nunc autem peccat mortaliter, qui sine legitima causa bis in die celebrat, quia prohibetur tum per Canones, tum per universalem consuetudinem. Et ob eam etiam causam non potest aliquis eodem die ordinari Sacerdos & Episcopus, quia deberet cum ordinante bis celebrare. In regno tamen Valentiæ possunt Sacerdotes sæculares in die commemorationis Animarum dicere duas Missas, & Religiosi in eodem regno ac pluribus aliis Hispaniæ tres. Idem possunt Dominicani Conventûs Pampilonensis, S. Jacobi & Trinitarii per communicationem privilegii, utì pluribus notat *Leander* à n. 1885. 235.

§. 2. Causam sufficientem pro iteranda Missa dicit *Pasq.* non esse, nec Officium Conventuale duas Missas postulans, nec benedictionem Nuptiarum, nec adventum Episcopi vel Principis in die festo, nec supervenientem magnum numerum itinerantium, nec paupertatem Ecclesiæ aût Sacerdotis, pro singulis tamen illis sententiis refert graves & multos Authores. Addit ipse contra alios 10., si Princeps vel Magnas superveniat, Missam non debere repeti ab initio, quamvìs necdum ad Offertorium pervenerit, sed celebrantem debere pergere, quamvìs q. 386. fateatur sufficientem causam diebus festis iterandi Missam esse, si celebratu- 236.

rus pro populo, celebrârit manè pro Episcopo, Principe aut Magnate, aut si in aliena Parochia desit, qui celebret, aut si aliter non possit vitari scandalum vel gravis querimonia populi. E contrà *Gob.* n. 192. *Leand.* n. 447. & alii admittunt, si superveniat Princeps vel Magnas, celebrantem posse peragere illam Missam, & retento jejunio pro adventantibus inchoare alteram. *Gob.* ibidem adducit quosdam, qui dicunt Sacerdotem ratione defuncti manè sepeliendi, si sine Missa sepulturæ fieri non soleant, posse iterare Missam. Et pro Viatico habendo dicit n. 193. cum *Quarti*, *Tamb.* *Leand.* n. 447. & aliis posse etiam non jejunum iterare, de quo tamen dubitat *Henao* n. 1518. Dicunt etiam *Silvest.* & *Nav.* apud *Aversam* §. *Plures*, quando quæcunque alia similis causa occurrit, quæ arbitrio viri prudentis sufficiens judicetur, Sacerdotem posse iterare Missam. Præterea putant *Suar.* *Lugo* aliique cum *Gob.* n. 189. etiam die profano posse ab uno legi duas vel tres Missas, si devotio populi id exigat, v. g. si superveniat inexspectata processio. Item in locis hæreticis, inquit *Verjuys* t. 8. a. 1., ubi frequens populus solatio illo non videtur privandus, sed sic fovenda est Catholicorum pietas, nam talis gravis causa videtur æquiparari necessitati, in qua Pontifices dicunt licere. Sed non obstantibus omnibus illis sententiis *Henao* n. 1502. ex sequente declaratione colligit requiri graviores causas: *Cùm in civitate, quam dicunt de La Assumpta in Provincia Paraquariensi pars magna nobilium domi se contineat, quòd apparatu decente careret, ideo ut Nobiles mulieres ac viri è domibus ad templa educerentur, opus fuerit Missam ante Solis ortum celebrare, sed*

non

non reperto Sacerdote, qui absque stipendio munus hoc subire vellet, Episcopus prædictæ civitatis Missam antelucanam nobilium gratiâ celebravit. Proposito dubio in S. Congregatione Eminentiss. Card. Conc. Trid. interpretum, an Episcopus absque Apostolico indulto posset bis in die Sacrificium offerre ex prænarrata causa, Die 1. Sept. 1657. eadem S. Congregatio censuit non posse. Hinc etiam cùm Archi-Episcopus Sipontinus obligatus esset in Ecclesia Sipontina die Jovis sancto celebrare, conficere chrisma, quamvis deberet in Ecclesia Garganica recipere peregrinos, ideoque eum Clerus & Populus compelleret ad hìc priùs celebrandum, *Honorius III.* Cap. *Te referente* De Celebr. Missarum, sic decrevit: *Cùm cuilibet Sacerdoti, quacunq; dignitate præfulgeat, unam in die celebrare Missam sufficiat, nam & valde felix est, qui celebrat dignè unam, Fraternitati tuæ mandamus, quatenus die Cœnæ Domini in Ecclesia Sipontina duntaxat, in qua teneris Chrisma conficere, Missarum studeas solennia celebrare.*

§. 3. Si Parochus habens plures Parochias & ideo potens binare, impediatur, rogétque alium Sacerdotem, etiam Societatis JESU, potest hic pro ea necessitate binare, *Suar. Henriq.* L. 9. c. 30. 237.

§. 4. *Pasq.* q. 392. dicit Regulares non teneri recurrere ad Episcopum pro examinanda causa sæpius celebrandi eâdem die, sed illis sufficere judicium & licentiam suorum Superiorum: Quòd si ad neminem recurri possit, prudens quisque potest de causa judicare. 238.

§. 5. Non est opus causam pro tertia celebratione esse graviorem, quàm pro secunda, *Lugo* in Resp. Mor. l. 1. d. 12. *Pasq.* q. 190. *Henao* 239.

n. 1511. *Averſa* contra *Henriq.* & *Caſtrop.* Ratio eſt, quia quamvis ſæpius repetita celebratio ſit minùs uſitata, tamen quandocunque eſt vera neceſſitas, ceſſat præceptum prohibens.

240. §. 6. Habens duas Parochias, poſſet in Natali Domini legere ſex Miſſas, utrique enim Parochiani ad fovendam devotionem ſuam quaſi jure ſuo petunt tres Miſſas; & cùm ipſe Parochus æquivaleat duobus, frui poteſt privilegio duorum. Putantque *Suar. Lugo* ſuprà & alii contra *Nugnum* etiam tali Parocho poſſe concedi, ut in ſingulis Parochiis repetat Miſſam diebus ferialibus, ne alteruter populus privetur poteſtate offerendi Sacrificium.

241. §. 7. Qui uno loco, ubi eſt novum calendarium, celebravit tres Miſſas in Natali Domini, ſi eodem anno veniat ad locum, ubi eſt calendarium vetus, poteſt iterum cum his tres Miſſas celebrare, applicando ſibi præſens privilegium loci, *Gob. n. 188.*

242. §. 8. Peſſimè ageret Sacerdos, inquit *Gob.* n. 185. ſi die Natali Domini bis celebraret & ſemel communicaret more laico, quia datur tantùm poteſtas triplicandi Sacrificium. Poſſet tamen Epiſcopus eâ die Ordinatus communicare in Miſſa, in qua ordinatur, & poſtea legere alias duas Miſſas, nam in *Miſſa*, in qua ordinatur, eſt etiam ſimul ſacrificans.

243. §. 9. Si Sacerdos in *Miſſa* poſt conſecratam majorem hoſtiam ante conſecrationem calicis advertat appoſitas fuiſſe minores hoſtias conſecrandas, de quibus intentionem non habuerit, non poteſt ſuper has minores repetere formam, quia ſic poneret duo Sacrificia, & eâdem die bis celebraret, nam & minores hoſtiæ non habe-

haberent se per modum unius hostiæ vel unius materiæ totalis consecrandæ, prior enim consecratio fuisset completa in majore hostia, & minores terminarent unam novam totalem consecrationem, neque una harum consecrationum de se esset referibilis ad alteram : si autem aliquid sciverit de appositis hostiis minoribus, & postea dubitet, an intentionem sufficienter extenderit etiam ad illas, agendum erit secundùm dicta p. 1. n. 458. Quòd si dubitaret de valore consecrationis majoris hostiæ, quamvis certus esset de invaliditate consecrationis minorum, posset repetere formam cum intentione conditionata circa majorem & absolutâ circa minores, & tum omnes haberent se per modum unius materiæ.

Obji. S. Th. docet, si Sacerdos post consecratam hostiam deficeret, debere supplentem de novo consecrare aliam hostiam, & tamen ibi censetur esse unum Sacrificium, ergo idem censeri posset in nostro casu. R. n. conseq., ideo *S. Th.* vult consecrari novam hostiam, quia putat hoc spectare ad integritatem hujus Sacrificii (quamvis alii hoc negent, & secundùm dicenda n. 545. fortè probabiliùs) E contrà dici non potest, quòd altera consecratio parvarum hostiarum spectet ad integritatem talis Sacrificii, nam consecratio parvarum semper per accidens se habet ad Sacrificium, quod integraliter habetur per consecrationem majoris hostiæ & calicis, ac per reliquas partes substantiales, ergo.

Q. 33. Quid addendum sit circa illum, qui abrumpit vel interrumpit Missam. R. §. 1. Deserens Missam parvâ etiam parte inceptam, secundùm 244.